

Interpellation till kommunstyrelsens ordförande

Behövs tjänsten eller behövs den inte?

Människor på flykt sökte 2015 asyl i Sverige i ett antal som ingen kunde förutse.

Idag är än fler desperata människor på flykt från krig eller oroligheter och kaos i sina hemländer. Antalet asylsökande har dock drastiskt minskat, det är idag knappast längre möjligt att komma in i Sverige för att lämna en ansökan.

Man skulle därmed kunna tro att de flesta utmaningar för migrationsverket, för arbetsförmedlingen, för socialtjänsten och skolorna snart har fått adekvata lösningar. Så är det inte.

Samspelet mellan staten, länsstyrelsen, landstingen och kommunerna har haft många brister. Det görs dock stora ansträngningar att lära sig hantera uppgifterna bättre nu och framöver.

I ett längre perspektiv kommer Sverige upptäcka att tillströmningen av asylsökande i huvudsak bidrar till att flera andra samhällsproblem får en lösning. Det som idag ses som stora kostnader och en belastning på samhällsekonomin torde resultera i en ren vinstsituation.

Det som krävs är dock insikten hos alla berörda myndigheter, kommunerna och civilsamhället att det återstår många ansträngningar innan integrationen kan anses ha lyckats.

Om man bortser från allt annat som också kräver att samspelet ses över och rättas till där det inte har fungerat tillfredsställande, så är det framförallt regleringen av finansiella ersättningar från staten till kommunerna som snarast måste ordnas upp.

Staten vill förenkla regelverket och administrationen, införa schablonbelopp istället för att kommunerna tvingas till tunga återsökningsprocesser. Kommunerna hävdar att flyktingfrågor är ett statligt ansvar och insisterar på ersättning för verkliga kostnader. Staten kontrar med att kommunerna skall söka efter lösningar som minskar verkliga kostnader.

Omställningen och förändringen sker stegvis och för med sig att enstaka kommuner kan råka i svårigheter. Därför erbjuder staten också möjlighet att söka bidrag ur särskilda fonder och anslag som skall hjälpa till att få bättre struktur i kommunernas verksamhet kring mottagning av asylsökande och integration av de nyanlända.

Vänersborgs kommun har nyss sökt pengar från två av dessa anslag som förvaltas av länsstyrelserna.

Den **ena ansökan** är från **socialförvaltningen** och avser "Insatser för att stärka och utveckla verksamhet med flyktingguide och familjekontakter", § 37a-medel. Kommunen angav i sin ansökan flera samarbetsparter: Svenska kyrkan, ABF, Röda

korset, Rädda Barnen och AMA. Beskedet från länsstyrelsen i Jönköpings län är ja till 80 % av det sökta bidraget 709 000 kronor. Avslaget på en femtedel motiverades: ”*Del av insatsen som kommunen har sökt medel för avser mobila team för samhällsinformation och rådgivning. Aktiviteten kan liknas vid medborgarkontor och dessa delar av insatsen kan inte anses vara i linje med vad som avses med flyktingguide eller familjekontakter.*”

Den **andra ansökan** kommer från **utvecklingskontoret** och avser ”Insatser och samverkan som väsentligt bidrar till att underlätta bosättning och öka mottagningskapaciteten i kommunerna 2016-2017”, § 37-medel. Länsstyrelsen i Västra Götalands län **avslår** Vänersborgs kommuns ansökan om 600 000 kronor:

”Skäl för beslut

Insatsen syftar bland annat till att förbättra mottagandet av nyanlända genom att tillgodose nyanländas behov av lämplig bostad genom ökad samordning, överblick och helhetssyn av tillgängligt bostadsutbud i kommunen. För insatsen ämnar kommunen anställa en person som ska ansvara för kontakten mellan kommunen, Migrationsverket, det kommunala bostadsbolaget, Arbetsförmedlingen och andra aktörer på bostadsmarknaden.

*Länsstyrelsen bedömer att **verksamheten bör kunna ingå i kommunens ordinarie verksamhet** och genomföras tillsammans med i ansökan nämnda aktörer.”*

Jag kan inte inbilla mig att någon skulle tvivla på socialförvaltningens eller utvecklingskontorets tanke, att insatserna enligt framställningen i ansökningshandlingarna verkligen rör efterlängtade och väsentliga förstärkningar av verksamheten kring asylsökande och nyanlända i vår kommun.

Min interpellation gäller nu i första hand den problematiska situationen med stora bekymmer kring bosättning. Begreppet ”Bostad först” kom till i andra sammanhang i socialtjänstens verksamhet, men gäller även här: Bostaden är en väsentlig hörnsten i etableringsprocessen. Språkinläring och praktik eller arbete är andra förutsättningar, men utan bostad kan man inte ta plats i vårt samhälle.

Utvecklingskontoret och socialförvaltningen har utifrån behovet av att förbättra kommunens redskap formulerat två ansökningar. En har i sin helhet avslagits med ovan anförda skäl.

Min slutsats är att det akuta läget hösten 2016 och även åtminstone nästa år 2017 gör det angeläget att snarast inrätta en sådan tjänst.

Vad tycker kommunledningen? Jag frågar kommunstyrelsens ordförande:

Behövs tjänsten eller behövs den inte?

Lutz Rininsland

2016-09-02

Vänsterpartiet